

CURIERUL MISSIONAR

CĂT DE FRUMOASE SUNT PICIOARELE

CELOR CE BINEVESTE SC CELE BUNE

CELOR CE BINEVESTE SC PACE

Anul XX.

No. 11.

CUPRINS:

- Spiritul Profeției
- O veste bună
- Porunca VII-a din Decalog
- Viitorul Bisericii
- Editorial
- Suprema răspundere
- Ia și citește!
- Ziua colportajului
- Programul divin
- Un minunat prilej de a servi
- Cincisprezece minute misionare
- Apocalips 7, 1-3
- Colportorul, sol trimis de Dumnezeu
- Cercul Tabita
- Anunțuri

„Curierul Misionar“

Foaie lunară

a Uniunii Comunităților Evanghelice
A. Z. Ș. din România

Inscrisă sub No. 324/938 Trib. Ilfov

Red. responsabil: V. Florescu

Prețul acestui număr lei 10.

Abonamentul pe un an lei 100.

Spiritul Profeției

De când a pus Domnul darul Spiritului profeției în biserica Sa de pe urmă, Satana a lucrat neobosit să distrugă acest dar. Atât în afară cât și înăuntrul bisericii el a dus războiul său înverșunat împotriva ei. Cunoșcând foarte bine înrăurirea puternică a acestuia în aducerea bărbaților și femeilor într'o mai strânsă umblare cu Dumnezeu și într'o studiere mai plină de credincioșie a cuvântului Său, Satana a căutat pe toate căile posibile să discrediteze atât solul cât și solia trimisă de Dumnezeu poporului Său. În străduințele Sale de a distruge din temelii încrederea membrilor în acest așezământ dumnezeesc, el n'a lăsat nicio piatră nerăsturnată. El știe că dacă va putea să distrugă credința noastră în Spiritul profeției, îi va fi mult mai ușor după aceea să răstoarne încrederea noastră în Acela care a trimis acest dar poporului Său și să ne ducă departe de biserica ce îl onorează și îl deține.

Un argument care este adesea adus ca să producă încurcătură și să rățească este acesta: Dacă Dumnezeu ne-a îndemnat în chip solemn prin servul Său Ioan că, „Dacă va adăuga cineva la ele, Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta” noi nu putem admite că scrierile Soarei E. G. White sunt inspirate,

căci făcând așa le vom adăuga la Biblie.

O astfel de judecată este nesănătoasă și primejdioasă. Acei care judecă astfel vor pune o îngrădire drepturilor și prerogativelor lui Iehova. Ei vor interzice lui Dumnezeu de a trimite solii trebuincioase, conducere și lumină poporului Său care trebuie să treacă prin primejdiile, frământările și greutatea zilelor din urmă. Dumnezeu n'a mărturisit nicăiri în Cuvântul Său că El nu Se va descoperi lor în vedenii și vise. El n'a dat nicăiri vreo garanție că nu le va trimite solii inspirate prin unelte omenești ale propriei Lui alegeri. Din contră, El a declarat cu tărie: „In zilele din urmă, zice Dumnezeu, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură, feciorii voștri și fetele voastre vor prooroci, tinerii voștri vor avea vedenii și bătrânii voștri vor visa visuri. Da, chiar și peste robii Mei și peste roabele Mele voi turna în zilele acelea din Duhul Meu, și vor prooroci”. Fapte 2, 17, 18. Prin Ioan Descoperitorul, El ne-a dat de asemenea o făgăduință neschimbătoare și de nesdruncinat, că Spiritul profeției va fi în biserica rămășiței. (Vezi Apoc. 12, 17 și 19, 10.)

Este clar că pasajul amintit mai sus din Apocalips interzice omului să se amestece în Cuvân-

tu lui Dumnezeu de a adăuga sau scoate din el. Dar nu este nimic în acest text care ar împiedeca pe Dumnezeu ca la anumite vremi să trimeată bisericii Sale din lume solii inspirate în chip dumnezeesc; solii de mustrare, sfătuire sau încurajare. După ce Dumnezeu a dat copiilor lui Izrail orânduiri și instrucțiunile raportate în cărțile lui Moise, El i-a îndemnat: „Să n'adăugați nimic la cele ce vă poruncesc Eu și să nu scoateți nimic din ele; ci să păziți poruncile Domnului, Dumnezeului vostru așa cum vi le dau eu". (Deut. 4, 2) Orice suflet sincer și luminat trebuie să admită că Dumnezeu n'a intenționat niciodată prin îndemnul acesta de a transmite lui Izrail ideea că El nu va mai trimite solii inspirate în chip divin prin unelte omenești; căci după aceea El le-a trimis un lung șir de profeți, cuprinzând bărbați ca Ilie, Samuel, Isaia, Ieremia, Daniel și alții.

Niciun bărbat din Izrail n'a fost îndreptățit să tăgăduiască inspirația solilor trimise prin acesți profeți pe motivul că Izrail a fost îndemnat să nu adauge nimic la învățămintele date lor de acum de Dumnezeu prin Moise. Nu mai puțin noi astăzi nu suntem îndreptățiti să tăgăduim inspirația scrierilor Spiritului profetiei din pricina avertismentului solemn din Apocalips că „dacă va adăuga cineva ceva la ele Dumnezeu îi va adăuga urgiile scrise în cartea aceasta". Apoc. 22, 18. Lucrul împotriva căruia a îndemnat Dumnezeu pe poporul Său din vechime a fost primejdia de a face poruncile lui Dumnezeu fără de vreun efect înmormântându-le sub grămada poruncilor făcute de om și a tradițiilor omenești, și aceasta este primejdia împotriva căreia El ne-a încunostiintat de asemenea. Bisericii rămășiței care trebuie să treacă prin deceptia, încercările și ispitele zilelor din urmă, Dumnezeu, în împlinirea făgăduințelor făcute prin profeții și apostolii Săi din vechime, i-a dat darul binecuvântat al Spiritului profetiei

nu pentru adăugarea la Biblie, ci pentru lămurirea învățămintelor ei. Prin această milostivire, El a arătat iubirea Sa pentru poporul Său de pe urmă. Pe această cale El Și-a dovedit marea Lui dorință și voință de a lumina, încuraja și conduce poporul Său în călătoria lui către țara făgăduită.

○ VESTE BUNA

Suntem în măsură să anunțăm tuturor credincioșilor din Comunitățile noastre o bucurie pe care o așteptam de multă vreme. Ministerul Educației Naționale ne face cunoscut că Adventiștii sunt liberi, în viitor, să-și organizeze școli aparte, pentru ei. Iată comunicarea Ministerului: **Departamentul Educației**

Copie

ROMANIA

Stema

MINIST. EDUCAT. NAȚIONALE
Direcțiunea învățământului secundar
DIR. II.

UNIUNEA COM. EVANGHELICE
ALE ADVENTIȘTILOR

Str. Mitrop. Gh. Petrescu 116

LOCO

190.907/940 B. 11. Oct. 1940

Referindu-ne la adresa Dvs. Nr. 243/940, avem onoarea a vă face cunoscut că adventiștii sunt liberi să-și organizeze școli aparte, pentru care putem aproba repaus Sâmbăta, cu condițiunea ca și profesorii și elevii să fie toți de aceeași religie.

În celelalte școli, adventiștii se vor conforma normelor generale.

p. DIRECTOR,

ss. Al. Ivașcu

ȘEFUL SERVICIULUI,

ss. Dumitrescu

Ne îndreptăm gândul cu recunoștință către toți acei copii și părinți cari au suferit și au dus lupta cu credință până acum. Lupta lor și suferința lor a rodit, și Dumnezeu a dat biruință și prin puținii. Dacă toți părinții ar fi fost credincioși și ar fi luat poziția care trebuia, de mult problema aceasta ar fi fost rezolvată în mod favorabil. Dumnezeu să fie lăudat pentru sprijinul și ajutorul ce ni-l dă tocmai în vremurile acestea! Trebuie să mulțumim și autorităților actuale cari au înțeles să ne facă dreptate.

De acum înainte trebuie să facem planuri precise pentru viitor. În pri-

mul rând trebuie să găsim mijloace suficiente pentru a întreține astfel de școli, apoi clădirile și terenurile necesare. Acolo unde există posibilitatea pentru procurarea lor, anunțați conducerea. Nu începeți însă la lucru până nu aveți un plan stabilit de comun acord cu Conferința și Uniunea.

Printre primele școli la care ne gândim este și o școală de meserii pentru copiii noștri, de care se simte mare nevoie.

Până atunci facem un stăruitor apel pentru Fondul de Educație, care să fie adus la îndeplinire în toate Comunitățile de către toți membri. Votul nostru, până acum, era de un leu pe săptămână de fiecare membru. Dar vremurile s'au schimbat, valoarea banilor asemenea, și noi n'ar trebui să mai rămânem la vechiul nostru leu, ci ar trebui unul de doi lei pe săptămână. Credem că în fiecare Comunitate se va găsi un grup de câteva persoane care să ia pe inimă această lucrare și să îndemne pe frați cu exemplul și cuvântul ca să sprijine Fondul de Educație din care urmează ca să facem față acum și la o parte din nevoile acestor școli noi, pentru care am obținut aprobarea. Punem pe inima acelor frați povara aceasta a Fondului de Educație în Comunitatea lor. Cetiți membrilor această veste bună, vorbiți-le despre ea, încurajați-i și plănuți lucruri bune pentru viitor.

Pe lângă acestea, vom organiza în curând și strângerea „rămășițelor" despre care s'a mai vorbit și până acum, și despre care vom trimite în curând instrucțiunile necesare.

Cu Dumnezeu înainte, iubiți frați, pentru această nobilă lucrare de educație, înainte pentru noi și copiii noștri!

Victor Diaconescu

Cei cari vor să urmeze cursurile de liceu spre a obține diploma de Stat, pot face aceasta urmând cursurile Institutului Biblic. Informații: Institutul Biblic, Brașov, Căsuța Poștală 71.

Porunca VII-a din Decalog

„Să nu săvârșești adulter”. Exod 20, 14. Dumnezeu cere sfîntirea vieții. El cere curățirea trupului pe care El ni l-a dat. „Orice alt păcat, pe care îl face omul, este un păcat săvârșit afară din trup, dar cine curvește, păcătuiește împotriva trupului său”. 1 Cor. 6, 18. Trupul nostru este templul Spiritului Sfânt. Noi nu trebuie să-l murdărim. „Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, cari sunt ale lui Dumnezeu”. Vers. 20.

Nu cred că a fost cândva vreun timp, când imoralitatea să fi fost mai abundentă ca în zilele noastre. Spunând aceasta, unii ne vor întâmpina cu declarația că bărbații și femeile nu ar fi astăzi mai răi de cum au fost totdeauna, numai că, acum se vorbește mai mult despre aceasta. Noi credem că acum se vorbește mai mult despre aceste lucruri, dar nu credem că, din această pricină, ar fi mai puțin grave. Dela războiul mondial (1914—1918), stările sociale au luat o întorsătură deosebită spre rău. Cărți, broșuri și reviste au apărut, cari nu erau permise să se tipărească cu câțiva ani mai înainte. Sub pretextul îndrumărilor spre o viață sănătoasă, se răspândesc tot felul de lucruri imorale și cu tablouri obscene, chiar și de către jurnalele pretinse cu reputație. Sunt discutate pe față cele mai delicate probleme, cu o înclinare pseudo-științifică, și atât de fin depănate, încât nimeni nu poate să se înșele cu privire la intenția reală a autorului. Patimile sunt aprinse, demonul adormit al impurității este trezit, iar bărbații și femeile se dedau la astfel de desfrânări, de cari s'ar rușina chiar un Bahus.

Susținerea că lumea nu s'a făcut mai bună, ci mai rea, este tăgăduită adesea. Se iau exemple din vechime, cari dovedesc sta-

de Prof. Andreasen
Facultatea de Teologie
Washington

rea de depravare care exista atunci, și noi suntem provocați să arătăm vreo faptă mai rea, sau tot așa de rea din vremea noastră.

Nu tăgăduim că păcatul și crima au luat proporții în toate timpurile. Când cetim despre serbările Bachanale, despre misterele Eleusine și despre slujbele făcute în onoarea lui Baal, stăm la îndoială dacă ar putea exista ceva mai rău ca acestea, sau că cel rău ar putea născoci ceva mai murdar și mai degradator ca acestea. Noi credem însă că e posibil. De aceea dorim să dăm o explicație.

Lumina impune răspunderi mai mari

Trebuie a se ține seama că păcatul se măsoară în mod comparativ. Acea ce se poate ierta unui Bușman, sau ceea ce poate fi scuzabil, cel puțin într'o măsură oarecare, la cei cari trăiesc în neștiință și superstiție, nu poate fi trecut cu vederea în secolul al douăzecilea al civilizației universitare. Lumina impune răspunderi mai mari. Nu tot una este când un Hotentot are șapte femei, și când un om modern și civilizat are șapte femei. Era rău pentru puternicii din vechime să rânduiască scene de femei goale, și dansuri cu tendințe spre desfrânare și cu orgii obscene; dar este peste măsură de rău pentru un om civilizat să facă la fel. Fapta în sine, poate, nu este mai rea, — în unele cazuri este greu să dovedești că este mai rea, — dar cu lumina pe care o avem noi acum, și cu principiile admise de societatea civilizată, aceleași excese, sunt, în mod comparativ, cu atât mai grave, încât suntem siliți să credem că mult trâmbițata moralitate a oameni-

lor de astăzi a ajuns într'o stare de stricăciune deplorabilă.

Nu e scopul nostru de a da vreun tablou detaliat și grafic spre a infățișa imoralitatea din zilele noastre. Aceasta nu e necesar. Vrem însă ca să atragem atenția la un lucru. Unii au spus, că atâta timp cât femeile unei națiuni țin într'o oarecare măsură, la principiile morale, e încă speranță pentru această națiune; dar când femeia este decăzută, atunci toată speranța s'a dus. Noi credem că este oarecare adevăr în această declarație. Noi respectăm femeile. Într'o mare măsură, lor se datorește substratul religios care ne-a mai rămas. Femeile conservă credința.

Orice copil care vine în lume, crește la sânul unor astfel de femei, mame, și stă în puterea lor de a face din copii o binecuvântare sau un blestem. Dacă ea își face bine lucrarea, lumea va prospera; dar dacă ea dă greș, lumea va fi pierdută. Dacă idealurile și principiile lor sunt scorbite, dacă curăția femeii este dispușată, cum mai poate ea să călăuzească pe fiul ei pe calea pe care trebuie să meargă? De curăția femeii unui popor depinde soarta acestuia. Dacă ea apucă pe calea stricăciunii, orice speranță este zadarnică.

Am ajuns noi în prezent la acest stadiu? Dacă nu, suntem aproape de pierire.

De ce să se permită bărbaților să calce codul moral fără să sufere pedepse sociale, când o femeie e privită cu dispreț și considerată ca „decăzută”, la primul pas greșit? Mulți oameni, și mai cu seamă femeile, simt că trebuie să existe numai o măsură de condunită, în ce privește moralitatea, adică aceeași și pentru bărbați și pentru femei. Odată cu această a venit și agitația pentru drepturi egale și în celelalte privințe, așa cum ar fi dreptul electoral la femei. Femeile s'au luptat

până ce au câștigat egalitatea de drepturi, deopotrivă cu bărbații. Ele n'au fost excluse cum s'au așteptat unii. Femeile au început să se amestece în afaceri pe o scară mai întinsă și să se măsoare cu bărbatul. Ele au început să fumeze, să bea, să se „răsfețe”. S'a produs deci o măsură de conduită, dar aceasta era măsura de conduită a bărbaților. Femeile au câștigat egalitatea, dar cu un preț grozav! Femeile au câștigat, dar omenirea a pierdut!

În fața unui faliment moral

Că suntem în fața unui faliment moral este adevărat. Mulți dintre bătrâni nu înțeleg lucrurile cari se petrec astăzi, și nu se complac cu această situație. Dar generația mai tânără se simte capabilă să hotărască asupra destinului ei, și aprind lumânarea la ambele capete. Femeile s'au coborât la nivelul moral unora dintre bărbați, iar viciile, cari mai înainte erau un prerogativ exclusiv al bărbaților, sunt acum distribuite în mod egal și la femei și la bărbați. Când vedem pe viitoarea mamă fumând, bând, și chefuind, ne mirăm și ne întrebăm, ce va fi cu generația care urmează. Foarte puțini dintre copiii ajunși acum la vârsta de adolescent, mai știu astăzi ce însemnează a se ruga pe genunchii mamei. Plângerea lui David își găsește și aici o aplicație literală: „Iată că sunt născut în nelegiuire, și în păcat m'a zămislit mama mea”. Ps. 51, 5. Este foarte trist că atât de mulți copii n'au o mai bună moștenire decât aceasta. Este, într'adevăr timpul, când Domnul să lucreze. „Ei calcă Legea Ta”. Ps. 119, 126.

„Căsătoria să fie ținută în toată cinstea, și patul să fie nespurcat, căci Dumnezeu va judeca pe curvari și pe preacurvari”. Ebr. 13, 4. Dumnezeu însuși a instituit legământul căsătoriei. Ea a fost statornică chiar în grădina Eden și înainte de căderea omului în păcat. Dumnezeu a găsit, că nu este bine ca omul să fie singur, și i-a făcut un ajutor care să fie cu el. Ceea ce Dumnezeu

a intenționat, la început, aceea trebuia să rămână. Un bărbat și o femeie este în planul lui Dumnezeu. Și astfel familia a fost întemeiată ca stâlp și temelie a societății. Dar mulți oameni caută să născocoască multe alte lucruri. Nu a trecut mult timp după întocmirea sfintei căsătorii, și „fiii lui Dumnezeu au văzut că fetele oamenilor erau frumoase; și din toate și-au luat de neveste pe acelea pe cari și le-au ales”. Gen. 6, 2. Rezultatul a fost, că „după ce fiii lui Dumnezeu s'au împreunat cu fetele oamenilor, și ele le-au născut copii, aceștia erau vitejii cari au fost în vechime, oameni cu renume”. Vers. 4. Dar rezultatul mai departe a fost, că „Domnul a văzut că răutatea omului era mare pe pământ, și că toate închipuirile gândurilor din inima lui erau îndreptate, în fiecare zi numai spre rău”. Vers. 5. Atunci a venit potopul. În aceste puține versete ni se povestește istoria cauzelor cari au adus potopul. Oamenii au început să aibă legături nepermise cu femeile. Și în scurt timp, „toate închipuirile gândurilor din inima lui erau îndreptate, în fiecare zi, numai spre rău”. Profetul spune că „Curvia, vinul și mustul iau mințile popoului”. Osea 4, 11. Excesele, și destrăbălările duc la această stare. Când un om apucă pe calea pierzării prin călcarea poruncii a șaptea, atunci el merge repede la vale. Alții pot vedea fărădelegea lui, dar mințile și judecata lui de a deosebi binele de rău au dispărut. Desfrânarea atacă creierul cât și inima. Puterea de deosebire dintre drepte și fărădelege dispare, judecata omului se întunecă, și el devine o epavă fără cârmă lăsată în voia valurilor poftelor. Și totuși, un astfel de om crede că toate sunt la locul lor și se socotește demn a învăța pe alții. În felul acesta păcatul corupe pe oameni.

Ușurarea formalităților de divorț demoralizează

Sistemul de a divorța ușor de soție e demoralizator într'o mare măsură. În Biblie găsim multe

texte cari vorbesc despre căsătorie și divorț, și acestea sunt aplicabile și astăzi. Observați următoarea tălcuire, pe care o dă Hristos în această privință: „Fariseii au venit la El, și, ca să-L ispitească, I-au zis: Oare este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta pentru orice pricină? Drept răspuns, El le-a zis: Oare n'ați cetit că Ziditorul, dela început i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască, și a zis: „De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup?” Așa că nu mai sunt doi, ci un singur trup. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despărță'. Pentruce dar', I-au zis ei, a poruncit Moise ca bărbatul să dea nevestei o carte de despărțire, și s'o lase? Isus le-a răspuns: Din pricina împietririi inimilor voastre a îngăduit Moise să vă lăsați nevestele; dar la început n'a fost așa. Eu însă vă spun că oricine își lasă nevasta, afară de pricină de curvie, și ia pe alta de nevastă, comite adulter; și cine ia de nevastă pe cea lăsată de bărbat, comite adulter”. Mat. 19, 3—9.

Moise a îngăduit anumite lucruri „din pricina împietririi inimilor voastre”, „dar dela început n'a fost așa”. Hristos a vrut să restabilească căsătoria în poziția ei dela început. În asemenea condițiuni, recăsătorirea unui bărbat, după ce și-a lăsat soția, „afară de pricină de adulter”, e considerată ca adulter. Tot astfel va fi considerat ca adulter și unul care s'ar căsători cu una lăsată. În această privință, omenirea este într'o stare de slăbiciune deplorabilă. Ea urmează mai mult lui Moise decât lui Hristos.

Dacă biserica voește să recâștige favoarea lui Dumnezeu, trebuie să aibă loc o reformațiune hotărâtă în această privință, și regulile și prescripțiile trebuesc impuse așa cum au „fost la început”. „Eu urăsc despărțirea în căsătorie, — zice Domnul, Dumnezeul lui Izrail”. Mal. 2, 16. Acest text ne spune deci lămurit

(Urmare la pag. 7)

Viitorul Bisericii

XIII

Câteva caractere ale prefacerii

Diferitele mișcări de pseudo-reformație, dacă se deosebesc în anumite puncte, ele se aseamănă toate în ceea ce privește spiritul, metodele și roadele. În regulă generală, ele se împart în două categorii. Unele declară deschis că Biserica adevărată a devenit Babilon și că trebuie să se despartă de aceasta, iar alții mai șireți, mai subtili și prin urmare mai periculoși, se păzesc foarte mult a da poporului lui Dumnezeu numele marelui desfrânat, dar se trudesesc pe toate căile a stabili că Biserica, în frunte cu conducătorii, s'au abătut dela Dumnezeu, că este compusă în cea mai mare parte din apostaziați, oameni lumești și orbi. Ei nădăjduesc să distrugă astfel încrederea în organizațiunea și conducerea mișcării și, sub pretext că reformează Biserica, strâng ucenici în jurul lor și întorc în folosul lor încrederea și fondurile atât de necesare lucrării lui Dumnezeu.

Ei se feresc a recomanda părăsirea Comunității, știind că prin aceasta ar fi condamnați de către Mărturie. Ei rămân deci aici pentru formă, dar se trudesesc să organizeze grupe cari se adună separat, a căror membri iau Sfânta Cină între ei, cari sunt ostili organizației, cari critică tot ce nu se potrivește cu părerile lor personale. Ei încearcă să formeze un fel de Biserică în Biserică, semănând în jurul lor un spirit de dezarmenie și neînghăduință. Ei spionează în deosebi pe predicatori și pe cei cărora Dumnezeu le-a încredințat conducerea lucrării Sale, pentru a găsi prilejuri să vorbească de rău și să calomnieze. Acești „prea curați” își închipuie a fi primit din cer misiunea de a judeca, a critica și a condamna pe toți cei cari refuză să împărtășească vederile lor și să se supună pretențiilor lor. In-

tr'adevăr e curioasă reforma care dă astfel de rezultate.

Spiritul Profeteției a condamnat în chip sever aceste manifestări, într'un șir de articole adunate în broșura „Biserica celor rămași nu e Babilon”. Faptul că aceste articole au fost scrise cu ocazia unui fapt anumit nu le reduce nimic din forță. Sora White stăruiește din contră asupra aplicației generale a Mărturiilor personale. Este o trăsătură distinctă a mișcărilor în chestiune de a da dovadă de o iscusință consumată în arta de a se sustrage Mărturiilor cari le condamnă. Fiecare manifestare reformistă constituie un gen nou, dar speța rămâne aceeași. Anumite amănunte diferă, dar spiritul și scopul rămân identice, și metodele nu se schimbă. Broșura indicată conține **PRINCIPII FUNDAMENTALE** pentru viața Bisericii. Aceste principii interesează, iar nu cadrul în care au fost date. Ele sunt cari ne permit să deosebim adevărul de înșelăciune. Oricine vrea să fie lămurit, trebuie să facă studii foarte amănunțite în această direcție. Ele ne lămuresc cu privire la toate manifestările deviate și separatiste ale reformismului, oricare ar fi pretențiile lor. De îndată ce un om sau o mișcare își îngăduie să calce în picioare unul din principiile acestea, ori care ar fi și sub orice pretext, nu-i dați crezare. Oricât de atrăgătoare ar părea cauza prezentată, șarpele cel vechiu își vără coada, nu vă lăsați prinși în cursă! Este de ajuns să cetiți pasajul următor pentru a fi asigurați că Mărturiile în chestiune nu se mărginesc la un caz anume care le-a prilejuit, ci ele dau principii aplicabile tuturor adevărilor despre reformism:

„Asemenea soli vor veni și vor susține că au fost trimiși de Dumnezeu; dar aceste susțineri ale lor nu sunt adevărate; căci nu sunt pline de lumină ci de întu-

nerec. Vor fi rostite împotriva poporului lui Dumnezeu solii învinuitoare, asemenea lucrării lui Satana, când pâra pe poporul lui Dumnezeu, și aceste solii se vor auzi tocmai în timpul, când Dumnezeu va zice poporului Său: „Scoală-te, luminează! Căci lumina ta a venit”. — (Biserica celor rămași nu este Babilon, p. 10.)

Natura acestor mișcări și timpul lor sunt definite aici. Este vorba de solii de învinuire în timpul când slujitorii lui Dumnezeu se trudesesc să facă pe popor a înțelege că ceasul celor vii este la ușă și că trebuie să fie gata pentru arătarea slavei lui Dumnezeu. Un examen atent al soliiilor prezentate în adunările, în scrierile și în îndemnurile noastre, din Săptămâna de Rugăciune, ne dovedesc că reformaimei, indispensabilă pentru a sta în fața marelui Judecător, este preocuparea de căpetenie a fraților conducători. Mișcările reformiste au marelui rău prin aceea că voesc să spargă o ușă deschisă sub pretext că este închisă.

Sub mască

Slujirea apostolului Pavel a avut mult de suferit de pe urma veninului „reformismului”, într'atâta încât el a trebuit să se apere prin scris și prin viu grai. Urmele acestei lupte se găsesc în mai multe din epistolele sale. Oameni ambițioși, vicleni, plini de sine, îi spionau lucrările. Chiar în viața marelui apostol care putea să spună: „Călcați pe urmele mele, întrucât și eu calc pe urmele lui Hristos”, „Nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine”, acești mânăuitori abili au reușit să descopere pretinse capete de acuzație, cu ajutorul cărorora ei au născocit aparența apostaziei și necredinței față de învățăturile divine, iar în mai multe cazuri, ei au reușit să molipsească Biserica, să subsape influența slujitorilor lui Dumnezeu, puși să vegheze asupra bunului mers al Bisericii, să o apere contra tiraniei apostolului mânat „de firea pământescă” (2 Cor.

10, 1. 2), și să o conducă pe culmi mai înalte. Ei pretindeau sfințenia și o reformă „după propria lor măsură”. Apostolul i-a muștrat după cum o meritau: „Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, cari se prefac în apostoli ai lui Hristos. Și nu este de mirare căci chiar Satană se prefacă într'un înger de lumină. Nu este mare lucru dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor”. (2 Cor. 11,

Sora White desvăluie originea 13—15.)

acestei mișcări în contra apostolului Pavel. Ea se datora luptei contra hotărârilor luate de Biserica dela început și spiritului de ambiție și de încredere în sine a acestor profeți falși. Astfel ni se spune:

„Oamenii aceștia își asumau dreptul de a lua parte în lucrare pe răspunderea lor proprie. Ei își îngăduiau multe murmure și critici, propunând planuri noi, și căutând să dărâme lucrarea oamenilor pe cari Dumnezeu îi chemase să propovăduiască solia Evangheliei. Dela început Biserica a avut de dat piept cu astfel de obstacole, cari vor dura până la sfârșitul vremii”. — „Faptele Apostolilor”, pp. 196, 197.

Lucrurile nu s'au schimbat. Reformiștii umblă încă sub masca virtuții, socotindu-se chemați a fi promotorii unei înălțări spirituale pe care ei înșiși n'au încercat-o niciodată. Acum câțiva ani, unul dintre ei umbla prin Comunitățile noastre din Alsacia cu un caet de Mărturii alese în mod iscusit, ciuntite, potrivite, așa încât să dea o înfățișare legitimă mișcării sale de reformă. După ce prin cuvinte mikroase strecura în spiritul fraților otrava defăimărilor sale cum și a vorbirilor de rău în contra conducătorilor lucrării și a organizațiunei, el se prosternea cu fața la pământ și se ruga cu lacrimi în glas. Strângând Biblia la piept, el pleca zicând: „Eu mă duc cu Isus al meu”.

O întreită falsificare

Intăiul venit își poate da titlul de „Campion al spiritului Profetiei”. Dar între profesiunea de credință, aparență și realitate, este în cazul reformismului o depărtare ca dela cer la pământ. Prima condiție de apărare a Mărturiilor este fără îndoială o respectare riguroasă a integrității și totalității învățămintelor lor. Această însușire alcătuiește în chip dureros defectul acelor cari, în numele unei preținse reforme, își dau aere de adânci cunoscători în materie de Mărturii. Sora White dă precizări asupra metodelor și abuzurilor comune tuturor acestor manifestări: „Eu știu că solia lor este amestecată cu adevăr, dar adevărul este rău întrebuițat și sucit, pentru că este combinat cu rătăcire și falș”. — „Biserica celor rămași nu este Babilon”, p. 4.

Domnul a dat poporului Său corespunzătoare solii de avertizare, de muștrare, de sfătuire și de învățare; dar nu e lucru potrivit a se scoate aceste solii din cadrul lor, a le separa de împrejurările în cari ele au fost date, și a le pune acolo, unde ele ar părea că dau putere soliei rătăcirii și minciunii”. — Idem, p. 6.

Mărturiile alcătuiesc mai multe volume mari. Ele tratează sub înfățișări deosebite subiectele cele mai variate. În chipul cum cineva poate să mânuiască Biblia așa încât să găsească sprijin pentru greșelile cele mai grave, nu trebuie decât puțină îndemânare pentru a face același lucru cu Mărturiile.

Infățișarea unui munte se schimbă cu desăvârșire atunci când îl privim dintr'o altă parte. Pentru a avea o idee clară despre Biblie sau Mărturii este neapărat trebuincios să facem tot înconjurul muntelui, adică să luăm totalitatea declarațiunilor tratând despre un subiect. Fără de aceasta se ajunge în mod fatal la contradicții, la necumpănire și la fanaticism. Acei cari citesc cu atenție scrieri reformiste sunt izbiți de un fapt. Aproape

toate citatele lor din Mărturii au un înțeles unic. Un spirit neatent în deajuns, poate fi rătăcit. Dar cineva care este obișnuit cu scrierile soriei White, știe că ele conțin altceva, și își dă numaidecât seama că această manevră dibace, această prezentare unilaterală a Mărturiilor nu este nimic altceva decât o FALSIFICARE a învățăturii Martorului Credincios. Pentru a-și ajunge scopul, aceștia socotesc cărțile soriei White, nu pentru a se clarifica sau a lua de acolo lumină, ci pentru a descoperi acolo arme cu cari să lovească pe alții. Ei adună tot ce poate servi cauzei lor și lasă cu religiozitate deoparte tot ce-i condamnă sau răstoarnă clădirea lor. Sub titlul: „O lucrare de amăgire”, Mărturiile condamnă cu asprime acest fel de a lucra: „Veți vedea că acei cari răspândesc vești neadevărate, nu au idei prea înalte despre cinste și integritate. Ei vor amăgi pe oameni și vor amesteca rătăcirea lor cu Mărturiile soriei White, și vor întrebuița acest nume, ca să dea putere lucrării lor. Ei aleg din Mărturii partea care le pare mai ușor de sucit, ca să întărească punctul lor de vedere, și vără textul într'un cadru de neadevăr, pentru ca rătăcirea lor să capete greutate și să fie primită de oameni. Ceea ce Dumnezeu a dat Comunității ca sfat, avertizare, muștrare, mângâiere și îmbărbătare pentru aceia cari vor forma ultima Comunitate a lui Dumnezeu a celor rămași, ei expun fals și aplică în chip fals. Cei cari primesc Mărturiile ca solie a lui Dumnezeu, trebuie să simtă prin ele sprijin și binecuvântare; cei cari însă iau numai bucăți, ca să-și întărească propriile lor teorii și presupuneri, și să justifice calea lor rătăcită, nu vor trage niciun folos și nicio binecuvântare din învățăturile lor”. — Idem, p. 11.

„Am văzut că mulți s'au folosit de cele ce Dumnezeu a arătat cu privire la păcatele și greșelile altora. Ei au exagerat înțelesul celor ce mi-au fost arătate în viațune, și l-au forțat până ce a-

ceasta a căpătat tendința de a slăbi credința multora în cele ce Dumnezeu a arătat, și a descuraja și a măhni Biserica". — „Mărturiile”, vol. 2, p. 166.

Veți întâlni persoane cari aleg Mărturiile uneori rău traduse pentru ca să arate că Biserica a apostaziat în 1890, 1900, 1905, sau în alte vremi. **Astfel de afirmațiuni sunt fanteziste. Ele alcătuiesc o curată FALSIFICARE a Spiritului Profetic.** Mulțumită lui Dumnezeu, sora White a trăit până în anul 1915. Ea a primit numeroase solii și a publicat mai multe volume după aceste date. Cercetarea acestor volume condamnă definitiv afirmațiunile acestor falsificatori ai Mărturiilor. Ca și precedentele, ultimele volume publicate continuă să mustre Biserica și pe predicatori, dar de asemenea și să-i îndemne și să-i încurajeze. Ele insistă tot atât cât și primele asupra autorității conducerii, organizației și conducătorilor puși în fruntea lucrării. Mai mult decât atât, deși ele stăruie ca și mai înainte asupra lipsurilor lucrătorilor, dau totuși mărturie despre o încredere completă în acest corp pastoral, care, dacă am voi să dăm crezare interpretărilor defăimătorilor organizațiunii, trădează cauza lui Dumnezeu de treizeci patruzeci de ani, sau mai mult. Până în ultima clipă, sora White a dat pe față credința ei în conducerea pe care Dumnezeu a pus-o în fruntea poporului Său, și ea a declarat că El va conduce lucrarea până ce ea se va sfârși în glorie. Este deci o deplină contradicere între Spiritul profeției și acei cari își iau calitatea de apărători ai adevărului.

O altă formă foarte subtilă de falsificare a Mărturiilor vădește intențiile rău-voitoare ale acestor persoane. Aceasta este introducerea unor expresii cari nu se găsesc în original, dându-i un înțeles tendențios, cel mai adesea pentru a arunca bănuiele asupra acelor cari poartă răspunderea lucrării. Acestea sunt adesea simpli termeni adăugați între paranteze. Aproape în toate cazu-

rile restul conținutului contrazice în chip formal lămuririle aduse prin aceste adăugiri. **Este deci din nou vorba de FALSIFICARI izbitoare a învățăturii Spiritului Profetiei.** Este tocmai cazul să cităm pilda paiului și-a bărnei. Acești prețiși campioni ai Mărturiilor, așa de înfocați în a acuza pe alții că disprețuiesc lumina primită, nu văd bărna din propriul lor ochi când voesc să nu țină seama de toate cele ce, în scrierile soriei White, condamnă lucrarea lor, îngăduindu-și falsificări vădite ale soliiilor Domnului.

***

Ne este greu că trebuie să vorbim atât de aspru. Iubim pe toți frații și surorile noastre, și suferim la gândul primejdiei în care aleargă cei cari s'au apucat să ridice armele împotriva Bisericii luptătoare. Regretăm mai ales faptul că dâșii refuză să țină socoteală de îndemnurile și sfaturile cari le sunt dăruite cu răbdare, în nădejdea de a-i vedea întorcându-se din calea lor cea rea și plecându-se în fața învățămintelor și înștiințărilor Mărturiilor.

Față de rămânerea lor mai departe, noi continuăm să cerem lui Dumnezeu a le deschide ochii înainte de a fi prea târziu, și noi nu ne putem da înapoi dela datoria pe care ne-o pune în față Stăpânul Turmei: „După întâia și a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce desbinări, căci știm că este un stricat și păcătu-este, dela sine fiind osândit”. Titu 3, 10, 11.

„Învățătorii falși se pot arăta foarte zeloși pentru lucrarea lui Dumnezeu și pot face sacrificii și cheltueli foarte mari pentru a aduce teoriile lor la cunoștința lumii și a Comunității; dar, pentru că ei amestecă minciuna cu adevărul, solia adusă de ei este o amăgire și duce sufletele pe calea pierzării. Trebuie să ne împotrivim lor și să-i combatem, nu pentru că ei personal ar fi oameni răi, dar pentru că sunt învățători de teorii false și caută să pună ștampila adevărului pe minciu-

nă”. — Biserica celor rămași nu este Babilon, p. 19.

Vom continua să desvăluim relele acestei înșelăciuni. Spiritul Profetiei nu se mulțumește să pună în gardă pe poporul lui Dumnezeu, el dă o linie de condunită precisă: „Nu credeți lor... Nu-i primiți, căci lucrarea lor nu este dela Dumnezeu”. — Idem, p. 17.

Mărturiile ne sfătuiesc a nu avea nimic a face cu mișcările de acest fel. Este totdeauna primejdios ca cineva să sădească la el acasă o plantă veninoasă. Să ne plecăm mai degrabă asupra paginilor Bibliei și Mărturiilor, și să le studiem cu rugăciune. Ele ne vor aduce lumina cerului și vor conduce pașii noștri pe cărările dreptății și ale reînviării. Bunul Dumnezeu să apere pe poporul Său de spiritul desbinării, anarhiei și nemulțumirii cari lucrează astăzi în lume și în Biserică. Uniți în aceeași iubire, aceeași credință, același scop, să căutăm cu înfocare reforma inimii prin puterea Spiritului Sfânt. Numai așa vom putea rezista tuturor curselor celui rău și a fi găsiți pretutindeni drept credincioși, având parte la triumful soliei și putând intona imnul biruinței în fața tronului Celui veșnic.

(Urmare dela pag. 4)

că Domnul urăște divorțul, și deci, acei ce divorțează fac o faptă pe care o urăște Dumnezeu. Exemplul următor este important:

Dacă primim declarația lui Hristos despre curăția inimii, atunci noi trebuie să trecem dela fapta la cugetele și închipuirile inimii. Observați definiția acestor cuvinte: „Dar Eu vă spun că ori și cine se uită la o femeie, ca s'o poftască, a și comis adulter cu ea în inima lui”. Mat. 5, 28. Motivul pentru această concluzie este, „căci din inimă ies gândurile rele, uciderele, preacurviile, curviile, furturile, mărturiile mincinoase, hulele. Iată lucrurile cari spurcă pe un om”. Mat. 15, 19, 20.

EDITORIAL

Inștiințări mari

Sunt necesare câteva informațiuni cu privire la mersul lucrării Domnului în Țara noastră.

Bunul Dumnezeu a ajutat Biserica Sa totdeauna chiar atunci când vremurile par împotrivoitoare. Să primim totul ca fiind cunoscut și condus de Dumnezeu pentru binele nostru și dacă rămânem credincioși față de principiile Legii Lui și față de credința Domnului Hristos totul se va întoarce spre bine.

Datoria noastră cea mare în zilele acestea este de a ne pregăti pentru Împărăția lui Dumnezeu și de a fi o adevărată binecuvântare pentru semenii noștri, trăind și în familie și în societate învățăturile Evangheliei.

În vremurile acestea de greutăți pentru toată lumea să avem grijă de familiile celor în lipsă, de văduve, de orfani, de cei rămași acasă unde capul familiei este concentrat. Să facem așa ca Domnul să ne poată zice la urmă: „Bine slugă bună și credincioasă!”

S'au luat și câteva măsuri pe cari vi le aducem pe această cale la cunoștință.

Adunarea Generală a Uniunii

S'a studiat din nou eventualitatea ținerii Adunării Generale a Uniunii și văzând împrejurările cari ar fi mai puțin favorabile de cum e necesar pentru o asemenea lucrare, cu unanimitate de voturi.

Se hotărăște,

Adunarea Generală a Uniunii Comunităților Evanghelice ale Adventiștilor de Ziua Șaptea din România, se amână pentru vara anului 1941.

Reorganizarea Conferințelor

Comisia numită pentru a prezenta un studiu în privința reorganizării Conferințelor pentru a putea funcționa cu teritoriul ce este la îndemână, a prezentat stu-

diile făcute. Unul este de a avea cinci conferințe și altul de a avea patru. Comitetul după îndestulătoare discuțiune

Votează,

Se hotărăște de a se păstra numărul de cinci conferințe.

Teritoriul este modificat astfel:

Conferința Bucegi—Marea cedează județele: Constanța, Tulcea, Ialomița, Buzău pentru Conferința Dunăre de Jos, și județul Brașov pentru Conferința Someș—Mureș.

Conferința Dunăre de Jos primește județele cedate de Conferința Bucegi—Mare.

Conferința Suceava—Prut rămâne cu teritoriul pe care-l are.

Conferința Someș—Mureș primește județul Brașov dela Bucegi—Mare și cedează Conferinței Timiș—Olt județul Bihor.

Conferința Timiș—Olt primește dela Conferința Someș—Mureș județul Bihor.

Data cedării teritoriului este 1 Ianuarie 1941.

Numirea Conferințelor

Se hotărăște ca numirile conferințelor să fie dela 1 Ianuarie 1941 următoarele:

1. Muntenia
2. Moldova de Sud
3. Moldova de Nord
4. Transilvania
5. Oltenia—Banat

La Suceava—Prut fratele Gh. Rădoi funcționează mai departe în calitate de casier-secretar.

În corpul profesoral la Institutul Biblic s'au ivit oarecari schimbări. Fratele St. Demetrescu a trecut la Conferința Bucegi—Mare ca secretar pentru departamentul Libertății Culturii iar fratele Em. Niculescu a trecut la Conferința Suceava—Prut ca secretar pentru departamente.

În schimb au fost încadrați în corpul profesorilor, frații: M. Ionescu, Aristide Doroftei și Dr. Eugen Chețan.

Să ne rugăm Bunului Dumnezeu pentru bunul mers al lucrării Sale și să ne facem fiecare datoria acolo unde suntem așezați.

Comitetul Uniunii

Suprema răspundere

După trei sau patru ani dela scufundarea marelui transatlantic care lega Lumea veche de Lumea nouă, cu numele de „Titanic”, într'o adunare frumoasă care se ținea în Canada, un tânăr se ridică și zise:

„Eu am fost pe Titanic când s'a scufundat în noaptea aceea îngrozitoare. Agățat de o scândură și inebunit de groază, eram împins de valurile înghețate ale oceanului încoace și încolo, în timp ce țipetele de groază ale celor ce vedeau moartea cu ochii umpleau negura întunerecului. Deodată, un val aduse lângă mine pe renumitul predicator John Harper din Glasgow, care de asemenea se agățase de un lemn. „Omule, ești tu mântuit?” îmi strigă el cu disperare. „Nu, nu sunt”,

fu răspunsul meu. „Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit”, îmi strigă din nou. Un val ne-a despărțit unul de altul, dar numai după puțin timp, un alt val ne-a readus iarăși unul lângă altul. „Ești mântuit acum?” mă întrebă din nou. „Nu”, răspunsei eu. „Nu pot spune că sunt”. Încă odată el repetă cuvintele: „Crede în Domnul Isus Hristos și vei fi mântuit”. Apoi, pierzându-și susținătoarea, și sleit de puteri, predicatorul John Harper dispăru pentru totdeauna în apele înghețate ale oceanului Atlantic.

„Și atunci, singur în noaptea aceea îngrozitoare, cu 3000 de metri apă sub mine, am crezut

(Urmare la pag. 10)

Ia și citește!

Metoda de a studia Biblia

Se zice că, celui ce învață abecedarul îi stă deschisă înainte toată literatura. Din nenorocire însă, unii oameni par a fi învățat abecedarul pentru a citi orice altă carte, numai Sfânta Scriptură, nu. Asemenea oameni privesc Cartea Sfântă ca pe o carte mică, fără valoare, din care cauză nu-i dau nicio importanță. Pentru cei cari însă cunosc valoarea ei, Biblia e o carte sfântă, pe care, cei cari au ajuns s'o prețuiască, înțeleg s'o trateze — așa cum se și cuvine — cu mult respect, cu adâncă venerație. Aceștia, o consideră — după cum și este în adevăr — o carte a inimii, a sufletului, a conștiinței omenești.

Biblia — Soarele moralității

Unor oameni, această carte le pare întunecată. Care să fie cauza? Cineva a zis: „Biblia era o carte întunecată numai atunci când eu eram un om întunecat“. Când lăuntru omului se luminează prin Duhul lui Dumnezeu — prin credință — atunci și Biblia devine pentru el o carte plină de lumină. Isus zice: „Ochiul este lumina trupului tău. Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău este plin de lumină; dar dacă ochiul tău este rău, trupul tău este plin de întunerec. Ia seama dar, ca lumina care este în tine, să nu fie întunerec. Așa că, dacă tot trupul tău este plin de lumină, fără să aibă parte întunecată, va fi în totul plin de lumină, întocmai ca atunci când te-ar lumina o lampă cu lumina ei mare“. Luca 11, 34—36.

Și, tocmai Biblia — Cuvântul lui Dumnezeu — este asemănată cu o lumină luminătoare, în mijlocul întunecului moral. Psalmistul zice: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele, și o lumină pe cărarea mea“. Psalm. 119, 105. Așa dar, Biblia nu este o carte întunecată, ci, din contră, ea este o carte pli-

nă de lumină. In ea se află „adevărata Lumină, care luminează pe orice om venind în lume“. Ioan 1, 9. Biblia este soarele moralității. Fără cartea aceasta, lumea ar fi o imensă pustietate lipsită de orice rază de lumină, de orice lucrare de speranță. In Biblie stă tot adevărul, care mulțumește mintea, mângâie inima și înobilează sufletul omului.

Biblia — O comoară nesecabilă a adevărului

Biblia este o carte adâncă, o visterie tainică, un ocean fără fund. Despre Sfânta Scriptură se poate spune, ceea ce spunea femeia samariteană despre puțul lui Iacob: „Fântâna este adâncă“. Ea conține „adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu“. Și, cine ar putea să-și închipue că este destul de înțelept și priceput să golească acest ocean fără fund, cu mintea lui mărginită?! „Poți spune că poți pătrunde adâncimile lui Dumnezeu, că poți ajunge la cunoștința desăvârșită a Celui Atotputernic? Cât cerurile e de înaltă: ce poți face? Mai adâncă decât locuința morților: ce poți ști? Intinderea ei este mai lungă decât pământul, și mai lată decât marea“. Ioan 4, 11; Rom. 11, 33; Iov 11, 7—9.

Marele predicator englez, Spurgeon, zicea despre Sfânta Scriptură: „Predic Evanghelia de 40 de ani. De mai mult de 36 de ani îmi tipăresc predicile. Celé cari apar săptămânal au ajuns acum la 2.200. Am, prin urmare, dreptul să vorbesc despre bogăția Sfintei Scripturi ca o carte pentru predicatori. Fraților, ea e nesecabilă. Nu e greu să găsești în ea neconținut subiecte de predică cu totul noi, căci variația ei e tot așa de mare ca și bogăția. O vieată lungă e abia de ajuns, ca să ajungem la țărnițele acestui pământ plin de lumină. In cei 40 de ani ai activității mele, am atins numai ciucurii dela haina a-

devărului dumnezeesc, și ce putere a izvorit din ei! Cuvântul dumnezeesc, este, ca și Autorul său, nesfârșit, nemăsurat. Dacă așa fi chemat să predic în veșnicie, Sfânta Scriptură mi-ar fi de ajuns pentru veșnicie“.

Studiu personal

Biblia trebuie studiată personal. Cât timp copilul este hrănit de mamă — de altul deci — nu are nicio grijă de hrană; după ce e lipsit de această protecție sau sprijin, el trebuie să-și caute singur hrana necesară. Tot așa, Cuvântul lui Dumnezeu trebuie studiat de fiecare, personal. E nevoie de convingere personală, iar nu numai să admitem și să ne încredem cu ușurință în spusele altora. Femeia samariteană, a avut o convorbire interesantă cu Isus, la puțul lui Iacob. In cele din urmă ea și-a lăsat găleata la puț, s'a dus de grabă în cetate, și a zis oamenilor: „Veniți de vedeți un om, care mi-a spus tot ce am făcut; nu cumva este acesta Hristosul?“ Oamenii nu s'au mulțumit numai cu cele ce le-a istorisit femeia despre Isus, ci au plecat din cetate și au venit personal la Isus, ca să vorbească personal cu El. „Mulți Samariteni din cetatea aceea au crezut în Isus din pricina mărturiei femeii, care zicea: „Mi-a spus tot ce am făcut“. Când au venit Samaritenii la El, L-au rugat să rămână la ei. Și El a rămas acolo două zile. Mult mai mulți au crezut în El din pricina cuvintelor Lui. Și ziceau femeii: „Acum nu mai credem din pricina spuselor tale, ci din pricină că L-am auzit noi înșine, și știm că acesta este în adevăr Hristosul, Mântuitorul lumii“. Ioan 4, 28—30, 39—42.

Tot așa făceau și credincioșii din Berea. „Aceștia erau mai mărinimoși decât cei din Tesalonic. Ei au primit Cuvântul cu toată răvna, și cercetau (personal) Scripturile în fiecare zi, ca să vadă dacă ce li se spunea, este așa“. Fapte 17, 11.

In cartea „Calea către Hristos“, la pag. 111, cetim următoarele:

„Nu trebuie să primim învățăturile niciunui om ca drept învățături ale Scripturii, ci să cercetăm noi înșine Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă permitem, ca alții să cugete pentru noi și ei să ne spună nouă ce să credem, atunci toată viața noastră nu vom avea decât o energie foarte slabă și capacitatea cu totul redusă. Nobilitatea puterii ale minții vor rămâne atât de pipernicite din cauza neocupării lor cu lucrurile cele atât de vrednice de încordarea întregii noastre cugetări, încât vor pierde puterea de a mai pricepe înțelesul cel adânc al Cuvântului lui Dumnezeu. Din contră, mintea se va desvolta foarte mult, dacă o vom ocupa cu înțelegerea legăturii dintre subiectele Bibliei, comparând text cu text, și cele spirituale cu cele spirituale”.

După cum căpitanul unui vapor, spre a găsi calea cea mai bună pe mare, se conduce după busolă, tot astfel și omul, spre a se orienta în calea vieții, trebuie să consulte personal Sfânta Scriptură.

Regularitate în studiu

Biblia trebuie studiată zilnic. În fiecare zi trebuie să auzim glasul lui Dumnezeu.

Moody, un evanghelist englez, zice: „**În rugăciune, noi vorbim cu Dumnezeu; când cetim Biblia, vorbește Dumnezeu cu noi, și este bine dacă li dăm cuvântul să ne vorbească El cât mai des**”.

George Müller, un bărbat credincios, englez, zice: „**Deși am cetit de vreo sută de ori Cuvântul lui Dumnezeu, îl citesc și acum tot cu aceeași plăcere ca și odinioară. Nu m'am săturat să-l citesc, poate pentru că citesc pe rând un capitol, așa cum mi-ar trece prin cap**”.

Scriptura amintește despre credincioșii din Berea, că ei „**cercetau Scripturile în fiecare zi**”. În această privință, credincioșii Bereeni, sunt o pildă frumoasă, demnă de imitat.

În fiecare zi, să stabilim un timp anumit pentru studiul Bibliei. Să nu lăsăm să treacă nicio zi

în care să nu cetim, după cum nu trece o zi fără să mâncăm și să ne odihnim.

Cel mai bun și mai potrivit timp pentru studiu este dimineața, îndată după sculare, un ceas sau două, când mintea este odihnită și vioaie. Și e drept să fie așa: să consacram cel mai prețios timp al zilei, pentru studiul Bibliei.

Contele Cairns, cancelarul Angliei, era unul din cei mai harnici bărbați de pe vremea lui. El avea nespus de mult de lucru. Soția lui însă a spus că el se scula zilnic de dimineață, ca să se roage și să studieze Biblia. „De multe ori era ceasul două noaptea” — zicea ea — „înainte de a veni dela parlament acasă, și cu toate astea, el se scula dimineața mai de vreme ca totdeauna, pentru că nu se putea lipsi de ceasul acela liniștit”.

Despre contele Cairns, se mai spunea că a zis: „Dacă viața mea a fost plină de rod în vreun fel, se datorește obiceiului meu, de a petrece cele dintâi două ceasuri ale fiecărei zile, în rugăciune și cu Biblia mea”.

Sunt puțini oameni cari se pot asemui cu Iosif Alleine, despre care, propria lui soție, zicea: „În zilele când era sănătos, se scula regulat la ora 4 dimineața, sau înainte de această oră, și se simțea neliniștit când auzea fierarii sau alți meseriași lucrând în atelierele lor, înainte ca el să fi putut studia Biblia și face rugăciunea sa către Dumnezeu, și adesea îmi spunea: cât de mult mă rușinează acest sgomot! Oare, Maestrul meu nu merită mai mult de cât ai lor?”

Sigur, e nevoie de oarecare eforturi pentru a căpăta o astfel de deprindere bună, dar odată dobândită, ne va fi greu să ne abatem dela ea, deoarece ea va deveni lege pentru noi.

Iubite Cetitor, ascultă vocea timpului: „**Îa și citește!**” Prețuște Biblia după adevărata ei valoare, învață s'o iubești, și **studiază-o personal, în fiecare zi, cu regularitate.** Consacră cel mai prețios timp al fiecărei zile, dimi-

neața, pentru studiul ei și soarbe cu îndestulare din izvorul ei nesecat.

David M. Făurescu

(Urmare dela pag. 8)

în Isus. Eu sunt ultimul convertit al lui John Harper”.

Nicio răspundere nu este mai mare ca răspunderea salvării sufletelor. Nimic nu este mai scump, mai prețios, mai valoros înaintea lui Dumnezeu, ca un suflet care are nevoie de Isus, de Mântuitorul. Salvarea acestor suflete a fost incredințată întregii Biserici și fiecărui credincios în parte ca slujitori ai Evangheliei, cari plutind pe oceanul acestei lumi, sprijinindu-se și susținându-se de brațul cel puternic al Domnului lor, se apropie de sufletele naufragiate, căzute în agonie și în disperare, strigând: „Omul, ești tu mântuit?”

R. Artinian

(Urmare dela pag. 14)

gerii să țină cele patru vânturi până ce vor fi trimiși misionari în toate părțile lumii și vor vesti avertizarea față de neascultarea de legea lui Dumnezeu”.

Acest timp nu este numai un timp al rugăciunii, dar și un timp al lucrării. Domnul ne-a spus: „În timp ce îngerii țin cele patru vânturi, noi trebuie să lucrăm cu toate puterile noastre. Trebuie să vestim solia noastră fără întârziere . . . . . Dacă vedeți primejdia și mizeria lumii din pricina lucrării lui Satana, nu vă istoviți puterile date de Dumnezeu în tânguiri trândave, ci mergeți și lucrați pentru voi și pentru alții. Deșteptați-vă și simțiți o povară pentru cei ce pier . . . . . Un suflet este de o mai mare valoare în fața cerului decât o lume întreagă de proprietăți, case, terenuri și bani”.

Fie ca Dumnezeu să dea acel spirit al rugăciunii, jertfei și lucrării care să pună stăpânire pe inimile poporului Său tocmai acum!

Ziua Colportajului

9 Noembrie 1940

PROGRAM

1. Cânt. de deschid. No. 165.
2. Rugăciune
3. Cor: No. 7, „Flori de Lăcrămioare”.
4. Raportul lucrării misionare
5. Studiu Biblic: „Programul Divin”
6. Lectură: „Un minunat prilej de a servi”
7. Cor: No. 387
8. Lectură: „Colportorul, solul trimis de Dumnezeu”
9. Cor: No. 31 „Flori de Lăcrămioare” (Strângerea colectei)
10. Cânt. de închid. No. 168.
11. Rugăciune
12. Cor: No. 34, „Flori de Lăcrămioare”.

Comunicări către lucrători, diriginți de colportori și presbiteri. — Incheierea lucrării lui Dumnezeu trebuie să fie astăzi grija cea mai mare a popoului lui Dumnezeu. Trăim în ceasul când toți membrii Comunității trebuie instruiți să activeze. Scrierile noastre ocupă primul loc în ajungerea acestui scop. Intenția lui Dumnezeu este ca ziua de Colportaj să nu fie numai o formă, ci, să aducă și fructe. Faceți un apel către membri și comunicați numele celor ce vor să participe la această lucrare, dirigințelui de colportori al Conferinței, Nu uitați de asemenea colecta și arătați membrilor scopul acesteia. Colecta va fi trimisă împreună cu celelalte daruri la Conferință.

DEPART. PUBLICAȚIUNILOR

Programul divin

I. Voința dumnezeiască

1. Care este voința lui Dumnezeu față de lumea pierdută? Ezech. 18, 23, 31, 32.
2. Voința lui Dumnezeu față de oameni. Ioan 3, 16; Luca 19, 10.
3. Prin cari mijloace descoperă Dumnezeu iubirea Sa? Marcu 16, 15, 16.
4. În ce măsură se îndeplinește voința lui Dumnezeu? Mat. 24, 14, la toate națiunile; Apoc. 14, 6, 7, la toți locuitorii pământului.
5. Care va fi rezultatul acestei vestiri în ultimele zile ale istoriei lumii? Apoc. 18, 4, glasul din cer.

II. Uneltele lui Dumnezeu

1. Pe cihle voește Dumnezeu să aleagă ca uneltele ale Sale? 1 Cor. 1, 26, 27.
2. Pentru care motiv? Vers. 29; 2 Cor. 4, 7.

3. Unde caută Dumnezeu uneltele Sale? Răspuns: Din toate clasele societății. Moise, David și Amos erau păstori. Ghedeon a fost agricultor. Daniel a fost prizonier și sclav. Samuel consacrat Domnului din copilăria sa. Ieremia a fost fiul unui preot. Petru, Andrei, Iacob și Ioan au fost pescari, iar Matei un vameș.

4. Unde caută Dumnezeu azi lucrători cari să încheie lucrarea Sa? „Va veni timpul, când bărbați de orice ocupație, și fiind influențați de Spiritul lui Dumnezeu, vor părăsi ocupațiile lor și vor merge să vestească ultima solie a harului”. — „Mărturii”, Vol. 7, p. 27.

„Va fi considerabil numărul acelor care, ca răspuns la chemare, vor lucra pentru Maestru. Sprijiniți de îngeri și influențați de Spiritul Sfânt, bărbații dintr-o poziție simplă, vor merge la dru-

muri și la răspântii spre a vesti lumii solia de avertizare”. — *Sowing bibles all Waters*”, p. 72.

III. Mijlocul divin

1. Cari sunt mijloacele și metodele de cari se servește Dumnezeu? 1 Cor. 1, 27, 28.

2. Ce exemple aflăm în Cuvântul lui Dumnezeu? Pe Samgar în Judec. 3, 31; pe Ghedeon în Judec. 7, 16, 23; pe Samson în Judec. 15, 15 și 2 Cron. 20, 21, 24.

3. Cum va proceda Dumnezeu spre a-Și încheia lucrarea?

„Permiteți-mi să vă spun, că Dumnezeu va încheia lucrarea Sa într'un mod cu totul neobișnuit și neașteptat, și anume prin mijloace cari sunt contrarii planurilor omenești”. — „Mărturii” seria A. No. 6 p. 59.

„Dumnezeu va lua oameni de la plug și de la alte ocupații și-i va trimite să ducă ultima solie de avertizare sufletelor cari merg spre pierire”. — Idem.

IV. Mijlocul deosebit

1. Care a fost mijlocul divin primit de Moise? Exod. 4, 2, 3; 17, 20. Un toiag în mână.

2. Ce mijloace ne stau azi la dispoziție?

„Domnul a dat în mâna popoului Său o unealtă de lucru, de un efect favorabil. Literatura editată de casele noastre de editură, poate că ne-ar părea a fi neînsemnată, dar ea conține o putere mișcătoare, fiind menită să ocupe locurile întărite de dușman, și să deschidă ușile multor inimi cari sunt învăluite de întunec.

În curând va apare o nouă carte: „Dietă și Hrană”, de sora E. G. White, cuprinzând o culegere a tuturor sfaturilor pe cari sora White le-a dat cu privire la acest subiect. Comandați-o prin Cercul Misionar.

Un minunat prilej de a servi

O deosebită bucurie simte oricine poate să facă un serviciu oricât de modest în mod desinteresat pentru aproapele său. De altfel aceasta și este bucuria cea mai curată pe care cineva o poate simți. Aceasta era lucrarea care producea bucurie Domnului Hristos și pentru care venise El aci între oameni. „Pentru că nici Fiul omului nu a venit ca să-I se slujască, ci El să slujască și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți”. Mat. 20, 28. Viața Domnului Hristos a fost în întregime pusă în serviciul omenirii și a fost o adevărată pildă de servire pentru urmașii Săi. Aceiași lucru a fost recomandat apoi și ucenicilor pe cari i-a trimis ca martori ai Săi în lume. „Oricare va vrea să fie mai mare între voi să fie slujitorul vostru”. Mat. 20, 26. Ca trimiși ai lui Dumnezeu în serviciul omenirii, ei au făcut cu prisosință acest lucru, dându-și chiar viața pentru a a servi Evanghelia, vestea cea bună, semenilor lor.

Sunt multe prilejuri de a face bine celor cari ne înconjoară, dar cel mai de folos serviciu și mai de preț în ochii lui Dumnezeu, este acela de a servi oamenilor Cuvântul scris al Lui. Astăzi, prilejul de a face oamenilor acest serviciu, este favorabil, și de o nevoie urgentă. În cartea „Mărturii pentru Colportori”, cetim: „Avem Cuvântul lui Dumnezeu prin mijlocirea căruia putem arăta că sfârșitul s'a apropiat. Lumea trebuie avertizată și că niciodată mai înainte noi trebuie să lucrăm împreună cu Domnul Hristos. Lucrarea de avertizare ne-a fost încredințată nouă. Noi trebuie să fim canale de lumină pentru lume, pentru a transmite altora lumina pe care o primim dela Marele Luminător. Cuvintele și faptele tuturor oamenilor vor fi puse la probă. Să nu dăm acum înapoi. Lucrarea de avertizare pentru omenire trebuie să se facă fără întârziere. Lucrarea de colportaj nu trebuie lăsată să

lânzească. Cărțile cari cuprind lumina Adevărului prezent să fie prezentate la cât mai mulți oameni.

„Cine dorește prilej sau ocaziune pentru adevărată servire, și cine se predă cu totul lui Dumnezeu va găsi în colportaj ocazia de a vorbi despre multe lucruri ale vieții viitoare neperitoare.

„Lucrarea cea mare și minunată a ultimei solii a Evangheliei trebuie dusă și vestită astăzi cum nu s'a făcut niciodată. Lumea trebuie să primească lumina Adevărului prin serviciul de Evanghelizare al cuvântului cuprins în cărțile și revistele noastre. Scrierile noastre trebuie să arate că sfârșitul tuturor lucrurilor este aproape. Eu trebuie să spun caselor noastre de editură: „Puneți ținta voastră cât mai sus posibil. Vestiți solia celor trei îngeri, ca să poată fi auzită de toată lumea”.

Iată unul din mijloacele rânduite de Dumnezeu pentru a face un adevărat serviciu semenilor noștri. Un mijloc practic și cu efecte nebănuite de mari. Acest mijloc este colportajul. Acest fel de a servi pe oameni, Dumnezeu îl numește un serviciu de primul rang. Experiențele acelor cari folosesc acest fel de a servi lui Dumnezeu și oamenilor ne arată cu prisosință valoarea acestui fel de a servi.

Unul dintre frații noștri colportori ne istorisește cum cetățile lui Satana cad înaintea lucrării lui Dumnezeu. El vându unei familii cartea „Timpul nostru în lumina profețiilor”. Peste câteva zile vizită din nou acea familie. De data aceasta constată că între timp familia aceea a fost vizitată de către un mediu spiritist, care a încercat a-i convinge că spiritismul este singura solie mântuitoare. Fratele se folosi de cartea sa ca să explice adevărul. Mediul spuse că el nu se folosește de cărți și că el ar fi în directă legătură cu evan-

ghelistul Matei. Fratele a cetit atunci ce zice însuși evanghelistul Matei în cap. 24, 24—26. Apoi a continuat să explice din cartea „Timpul nostru”, ceva cu privire la spiritism. Acel bărbat a fost surprins de o astfel de explicație biblică, cum nu auzise el niciodată. Apoi a invitat pe fratele colportor la el acasă unde în mai multe seri au avut adunări publice cu prietenii și cunoscuții acestuia, în număr de 80 de persoane. Toți ascultau cu mult interes și unii chiar s'au hotărât pentru adevăr.

Un colportor a fost oprit într'o zi de către un domn pe stradă. Acesta îl întrebă dacă nu vrea să vină să se roage cu dânsul. Colportorul îl întrebă de unde îl cunoaște. Acesta îi spuse cum mai înainte cu un an, mama sa fusese greu bolnavă. Apoi domnul acela continuă: „Doctorii ne-au spus că nu mai era nicio speranță de scăpare. În timp ce stăteam lângă bolnavă, cineva bătu la ușă. Erați Dvs. Ne-ați prezentat cărți spre cumpărare, iar noi v'am arătat durerea noastră ce o aveam cu mama bolnavă. Ați cerut să o vedeți și ne-ați spus cu multă încredere că mama va mai sta puțin timp așa, dar că în curând se va face bine. S'a întâmplat exact așa. Mama este astăzi complet sănătoasă. De atunci am eu încredere în rugăciunile Dvs”. Am mers și ne-am rugat împreună. Calea era acum deschisă pentru a prezenta acestui bărbat o întreagă serie de lecturi Biblice. Astăzi întreaga familie este în adevăr.

Un bătrân și venerabil slujbaş al unei instituții publice, având ocazie să primească din partea unui colportor broșura, „În umbra sticlei”, spuse oftând: „Dacă toți oamenii din acest oraș ar ceti cărticica aceasta nu ai mai vedea atâția oameni săraci, lipsiți, răi și bețivi”. El recomandă cartea cu toată căldura acelor cari erau de față.

Un colportor, prezentă unei doamne într'o familie un exemplar din cartea „Calea către Hristos”. În timp ce doamna se

pregătea să cumpere cartea, intră fiica sa, care protestă. După o nouă argumentare care învinse rezistența fiicei, mama vroi să aducă banii, când apăru fiul doamnei, care de asemenea începu să vorbească contra colportorului. Colportorul răspunde cu blândețe și reuși să liniștească pe acest tânăr, și îl convinse chiar despre valoarea cărții. Vânzarea era aproape gata când intră tatăl, care se opuse categoric. Colportorul părăsi familia aceea necăjit că Satana se împotriviise atât de mult. Fiind nevoit să plece în altă direcție, lăsă colegului său de lucru cartea. Aceasta se hotărî să mai facă un efort să plaseze această carte. Primit cu amabilitate de către o tânără, i-a prezentat cartea pe care a cumpărat-o imediat. Cetera cărții a dezvoltat un viu interes, după care a urmat mai multe lecturi biblice. Puțin după aceea tânăra a fost botezată, și apoi a intrat în lucrarea de colportaj. Ea însăși a vândut mii de exemplare din cartea „Calea către Hristos”, carte prin care ea a fost câștigată la adevăr și pentru această nobilă lucrare.

Și acum iată care este îndemnul lui Dumnezeu pentru mulți dintre tinerii și tinerele din Comunitățile noastre:

„Dacă voi ați neglijat timpul semănatului și ați lăsat nefolosite ocaziunile date de Dumnezeu și dacă până acum v'ați lăsat duși de cele plăcute vouă, nu vreți ca acum să vă întoarceți cu străduință și să răscumpărați timpul pierdut, până nu va fi pentru totdeauna prea târziu? Datoria de a preda darurile voastre pentru serviciul Maestrului apasă greu asupra voastră. Veniți la Domnul și vă predați Lui cu totul. Nu trebuie să îngăduiți a pierde o zi măcar”.

„Hristos trimite chemare tinerilor cari vor să devină voluntari, pentru a duce lumii adevărul. Se caută bărbați capabili și inteligenți; bărbați cari ori unde ar fi, găsesc lucru de făcut întrucât inima lor îl caută”.

Toți tinerii și tinerele din Comunitățile noastre să răspundă ca și Isaia:

„Iată-mă trimite-mă”.

N. Gheorghită

Cincisprezece minute misionare

Sabatul dela 2 Noembrie 1940

Text biblic: „Voi sunteți lumina lumii”. Mat. 6, 14—16.

Pe farul dela Eddystone se găsește următoarea inscripție: „Luminez și salvez”. Acest far minunat, clădit pe o stâncă extrem de periculoasă în Canaful Măneicii, răspândește raze strălucitoare de lumină, pentru a salva vieți omenești. Tot astfel trebuie să fie și creștinul. Misiunea lui este să salveze vieți omenești, și pentru a putea răspunde acestei chemări, trebuie să „lumineze”. Un far întunecos niciodată n'ar putea salva vieți; din contră, ar putea pricinui pierzarea multora. Tot astfel este și creștinul dacă nu răspândește lumină. „Voi sunteți lumina lumii”.

Am cetit cu toții că tâlcuirea Cuvântului răspândește lumină. (Ps. 119, 130). Deci este datoria celor ce au acest Cuvânt, să-l „predice”. Apelul către fiecare din noi este simplu și

clar: „Membri ai Bisericii, faceți ca lumina să lumineze tare. Faceți ca vocile voastre să se audă în rugăciuni umile, în mărturisiri împotriva necumpătării, vișiilor și plăcerilor acestei lumi, în proclamația adevărului pentru aceste vremuri. Vocea voastră, timpul vostru, — toate acestea sunt daruri prețioase din partea lui Dumnezeu, și trebuie folosite pentru câștigarea de suflete pentru Hristos. — Mărturii, Vol. IX, p. 38.

În casele tuturor membrilor noștri se găsește „Servieta Misionară?”

Experiențe scurte.

Strângeți rapoartele.

Sabatul dela 9 Noembrie 1940

Text biblic: „Toți împreună erau nelipsiți dela Templu, în fiecare zi, frâneau pâinea acasă, și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă”. Fapte 2, 46.

Textul acesta arată că Domnul a

adăugat în fiecare zi credincioși la Biserica Sa. Când au început să lucreze din casă în casă, au putut să se bucure zilnic de rodul muncii lor prin câștigare de noi convertiți. Planul lui Dumnezeu pentru lucrarea de câștigare de suflete și condițiunile succesului nu s'au schimbat cu trecerea timpului. Când Biserica începe să mărturisească pe Hristos în casele necredincioșilor de astăzi, vor urma și adevărate Rusalii. Cetim următoarele: „Dumnezeu nu va îngădui ca această prețioasă lucrare pentru El să rămână nerăsplătită. El va încorona cu succes orice efort umil făcut în numele Său”. — „Lucrătorul biblic”, p. 192.

Să se spună experiențe cu lucrarea „Servietei Misionare” ce trebuie să fie continuu plină cu literatură, în casa fiecărui membru.

Strângeți rapoartele.

Sabatul dela 16 Noembrie 1940

Intr'o localitate un misionar voluntar stătu la poarta unei colibe sărăcăcioase, având o Biblie sub braț. „Nu, nu” strigă femeia din casă. „V'am spus că aci stau protestanți. Naș lua cartea aceasta în ruptul capului”. Fratele nostru stătu liniștit și se rugă. Apoi cu demnitatea unui câștigător de suflete pentru Hristos, începu să citească încet din ea rostind următoarele cuvinte: „Nu vă intristați: credeți în Dumnezeu, și credeți în Mine. În casa Tatălui Meu sunt multe locuințe”. — Intrerupse, căci mâinile ei se întinseră deja să cuprindă cartea. Puterea Cuvântului făcuse ceea ce nu putuse face el; și acum, această femeie dorea să aibă și ea o carte care conținea cuvinte ca acestea. Puterea Cuvântului a înduioșat inima unui păcătos. Poate și voi aveți experiențe în care Cuvântul lui Dumnezeu a atins inimi îndrumându-le să afle mai mult. Raportați în câteva cuvinte scurte felul cum puterea Cuvântului lui Dumnezeu a schimbat inimi.

A mai rămas vreo familie în care să nu se afle „Servieta Misionară?”

După povestirea experiențelor se va face strângerea rapoartelor.

Sabatul dela 23 Noembrie 1940

Text biblic: „Acest Isus, care S'a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel, cum L'ați văzut mergând la cer”. Fapte 1, 11 ult. p.

Intr'o mare și frumoasă biserică protestantă, de curând, un predicator anunțase 20 de subiecte cari avea să vorbească. Auditoriul a fost rugat să facă o alegere secretă, el dorind astfel

să afle ce problemă preocupă gândurile auditorilor săi. Subiectul care primise cel mai mare număr de voturi, a fost „Venirea a doua a Domnului Isus Hristos”. Dar aceasta este numai una din multele mărturisiri, că lumea este astăzi gata să asculte vocea care-i descoperă adevărul lui Dumnezeu. Mulți însetează după adevărurile cele mari: revenirea lui Hristos, legea și Evanghelia, unde sunt morții? etc.

Multiplele ocazii cari ni se deschid în fața noastră, numărul crescând de familii, astăzi gata de a asculta solia care trebuie să lumineze întregul glob pământesc, ne îndeamnă la datoria cea sfântă de a da contribuția noastră de vie activitate pentru salvarea omenirii muribunde.

Experiențe.

Strângeți rapoartele.

Sabatul dela 30 Noembrie 1940

Text biblic: „Cine nu este cu Mine, este împotriva Mea, și cine nu strânge cu Mine, risipește”. Mat. 12, 30.

Aci Mântuitorul nostru Isus Hristos ne spune clar, că nu există decât două căi, pe care le poate alege cineva. Ori este „cu El” și „strânge cu El”, ori este „împotriva Lui” și „risipește”.

Deci fiecare dintre noi trebuie să-și precizeze atitudinea, știind că a treia posibilitate, adică de a fi „cu El” însă de a nu „strânge cu El”, nu există. Prin urmare dacă susținem că suntem „cu Isus”, trebuie să dovedim aceasta prin „activitatea” noastră; dacă însă „stăm”, nu înseamnă numai că suntem „inactivi”, ci... „risipim” ceea ce strânge Isus.

Dar noi nu vrem să risipim ci să strângem, să pregătim suflete pentru Împărăția lui Hristos. Deci săptămâna care ne stă în față, să dovedească că suntem „cu Isus” și „strângem cu Isus”.

Să se spună experiențe cu literatură răspândită prin „Servieta Misionară”.

Strângeți rapoartele.

și China sunt numai o împlinire a profețiilor privitoare la timpurile noastre.

Este evident că spiritele demonilor au fost la lucru în lume, semănând sămânța neînțelegerii, neîncrederii și urii printre popoare. Pregătiri uluitoare au fost făcute pentru războiu și se fac încă acum în întreaga lume. De acum furtuna a început și numai Dumnezeu știe cât de departe va merge. Un lucru este sigur: dacă nu va fi stăvilită de o putere dumnezeiască, Satana va cuprinde fără întârziere lumea întreagă într'un conflict de sinucidere. Acest mare răsvrătit împotriva lui Dumnezeu și dușman amar-nic al sufletelor omenești, lucrează cu toată puterea și iscusința să distrugă familia omenească întreagă de pe fața pământului dinaintea lui Dumnezeu. Care prin biserica Sa poate să ajungă a fi cunoscut de toate națiunile, noroadele și limbile prin ultimele Sale solii de avertizare și mântuire.

Pentru biserica lui Dumnezeu acestea sunt vremi însemnate. Satana și toată oștirea lui păcătoasă lucrează cu putere mare a face cu neputință pentru ea lucrarea pe care Dumnezeu i-a încredințat-o. Ca niciodată mai înainte, biserica rămășiței are nevoie de ajutor divin. Pentru acest ajutor noi trebuie să căutăm pe Dumnezeu acum cu înfocare și în unire. Acela care a învățat biserica apostolică să caute pe Dumnezeu pentru ca El să intervină pentru ei, când Ierusalimul avea să fie distrus, ne-a îndemnat și pe noi să ne rugăm pentru intervenția divină în această vreme. Discutând asupra pasajului din Apocalips 7, 1—3, Sora White scrie: „Aceasta arată lucrarea ce o avem de făcut acum. O mare răspundere le revine bărbaților și femeilor ai rugăciunii, din tot cuprinsul țării să ceară ca Dumnezeu să întoarne norul răutății și încă să mai lase câțiva ani de îndurare în care să lucrăm pentru Domnul. Să strigăm către Dumnezeu ca în-

(Urmare la pag. 10)

Apocalips 7, 1—3

Fiindcă războiul mugește acum în anumite părți ale lumii și amenință să cuprindă alte părți, unii frați și surori sunt mult turburați în inimile lor cu privire la aplicația profeției din Apocalips 7, 1—3.

Unii au tras evident concluzia din cetirea acestui pasaj că nu va fi un războiu serios în timpul ultimilor zile ale istoriei pământului până când Armageddonul va izbucni pe lume în toată furia lui puțin înainte de arătarea lui Hristos pe norii cerului. Totuși când acest pasaj este studiat în legătură cu Matei 24, Luca 21 și alte locuri din Scriptură cum și cu declarațiile profeției, este clar că aceste versete nu sunt a fi înțelese că învață că îngerilor li s'ar fi dat însărcinarea de a împiedeca orice războiu în zilele din urmă, ci mai degrabă, în ascultarea poruncilor divine, ei au să împiedece războaiele violente ale acestor vremi primejdioase de a deslănțui Armageddonul înainte de lucrarea de sigilare arătată în Apocalips

14 să fi fost împlinită pe întreg pământul. Această idee este arătată clar în paragraful următor:

„Ne aflăm în pragul unor evenimente mari și solemne. Profețiile se împlinesc. O istorie din cele mai stranii și mai plină de evenimente se înregistrează în cărțile cerului. Totul se agită în lumea noastră. Sunt războaie și se aud vești de războaie. Neamurile sunt întăritate și a venit timpul ca morții să fie judecați. Evenimentele se precipită pentru a da loc zilei lui Dumnezeu, care se grăbește foarte mult. Nu ne mai rămâne decât puțin timp. Dar cu toate că popor se ridică asupra altui popor și împărăție contra altei împărății, nu are loc conflictul general. Cele patru vânturi mai sunt încă ținute până când servii lui Dumnezeu vor fi pecetluiți pe frunțile lor. Abia atunci puterile pământului își vor aduna forțele pentru marea bătălie finală”. — Mărturie pentru Comunitate Vol. I pag. 115.

Războaiele pustitoare cari seamănă acum moartea în Europa

Colportorul, sol trimes de Dumnezeu

„Fratele acela de jos?” „Acest colporteur?” — Este bărbatul care pornește în câmp ca sol al lui Dumnezeu. Își îndeplinește datoria sa, în aparență de mică importanță, neținând seamă de faptul că lumea aproape niciodată nu-l înțelege, ci îl respinge și chiar îl persecută adeseori. În ciuda arșitei și a prafului, care se așează pe fruntea asudată, în ciuda ploii torențiale, a viscolului de ghiață și a asprului crivăț, bărbatul nostru, colporteurul conștient de divina sa misiune și increzător în dumnezeiasca ocrotire și conducere, pleacă în câmpul său de lucru. Etajele caselor sunt înalte, cărțile grele, distanțele departe, dar nu se descurajează, ci merge înainte. A obosit, lucrarea este obositoare, oamenii sunt aspri, vocea înșelătoare a ispititorului îi șoptește: Toate acestea, pentru ce? Dar el ridică ochii spre Atotputernic și privirea spre țintă. Își continuă drumul. Nu se lasă reținut de nimeni și de nimic de a merge ca sol al lui Dumnezeu din loc în loc.

Urmează experiența unuia din acești credincioși evangheliști de cărți, scoasă dintr'o scrisoare primită:

„În ultima ta scrisoare mă întreb de motivul pentru care în ultimul meu raport n'am dat mai multe ore de lucru în lucrarea de colportaj Drept răspuns îți comunic: lucrez într'o regiune care înaintea mea n'a fost vizitată de nimeni, și se întâmplă, că trebuie să merg o jumătate de zi pentru ca să fac o singură prezentare de cărți și, adeseori nu pot lua nicio comandă. Dar totuși se întâmplă rar să viu acasă fără să fi vândut cel puțin o singură carte și să fi luat un abonament pentru doi ani pe revista noastră. Dar câteodată trebuie să lucrez două sau trei zile pentru a putea obține acest rezultat. Am aruncat sămânța acolo unde încă nu se făcuse aceasta, desvoltând un

interes în trei localități ale acestei regiuni. Două domnișoare, dintre cari una este învățătoare și a cetit cartea „Marea Luptă”, vin regulat în fiecare Sabat la ora biblică.

„Fii asigurat, că lucrarea mea nu admite niciun fel de lenevie. Aș dori să vezi cum împing bicicleta mea pentru a putea urca și coborî drumuri râpoase de mai mulți kilometri, dar afară de aceasta mai prezintă și locuri băltoase și treceri nenivelate; cum rabd de sete și foame, cum îmi duc bicicleta în spinare pentru a trece râuri, făcând astfel 70 km în cea mai mare parte pe jos. Dar cu toate acestea păstrez un zâmbet.

„O altă chestiune cam curioasă este faptul, că nimeni nu este dispus să facă băi în mod obligatoriu, cum mi s'a întâmplat mie. Pentru a putea fi la destinație la ora înțeleasă, trebuia să plec acum de curând pe o ploaie torențială, și după ce am fost ud până la piele, nici n'am găsit acolo persoana pe care am vrut s'o văd. După ce mi s'au uscat hainele, am pornit din nou la drum, pentru a vizita pe cineva dintr'o altă localitate. Am fost nevoit să împing bicicleta ale cărei roți la un moment dat nu s'au mai putut învârti din cauza noroiului. Plus de aceasta trebuia să mai port și cărțile și revistele mele. La trecerea unui râu am intrat în apă până la umeri, și aceasta se întâmpla tocmai după ce mi se uscase hainele. Pentru a umple măsura, cumpărătorul pe care-l vizitam a refuzat să-mi plătească prețul revistelor, și nici nu a fost binevoitor să-mi împrumute niște haine pentru a putea usca pe ale mele, și nici nu mi-a dat voie să mă odihnesc sub acoperișul său. Nu-mi rămâne altceva de făcut decât să petrec noaptea într'un hangar părăsit. După această călătorie am ajuns acuma din nou bine și sănătos acasă. Am câțiva bani în buzunar

și am putut să arunc sămânța adevărului”.

Acest raport ne dă o idee despre viața colporteurului în unele câmpuri grele. Acesta este bărbatul, care, ca sol al lui Dumnezeu pornește în diferite câmpuri, el este eroul credinței și al energiei, care duce solia mântuirii în regiuni greu de pătruns. De sigur, Atotputernicul s'a gândit la acești pionieri viteji, când a exprimat următoarea recunoștință în cuvântul Său: „Cât de frumoase sunt, pe munți, picioarele solului care vestește pacea, care aduce solia de veste bună și crăinicește mântuirea grăind Sionului: Dumnezeuul tău este împărat!” Isa. 52, 7.

Dumnezeu iubește pe cei din jurul nostru cari merg spre piere. Mai iubește și pe aceia cari locuiesc răspândiți în diferite locuri singuratice ale lumii acestea. Iubirea Sa divină este atât de mare față de lumea pierdută încât a dat pe singurul Său Fiu pentru a asigura mântuirea sufletului ei. Și Domnul Isus Hristos iubește pe oameni atât de mult încât nu s'a dat înapoi în fața unei vieți de plină abnegație și uitare de sine și de luptă, nici în fața suferințelor și grelelor ceasuri de pe Golgota, ci a îndurat toate acestea numai și numai pentru a da acestei omeniri muribunde VIEAȚA VEȘNICĂ. Azi încă inima Sa este adânc mișcată la privirea întunecului și suferințelor locuitorilor de pe pământ. De aceea caută soli, cari sunt plini de Duhul Său și însuflețiți de iubirea Sa, pentru a merge în numele Său să îndrepte oile rătăcite spre drumul cel bun. „Pe cine să trimit, și cine va fi solul nostru?” Soarele apune pe orizontul istoriei omenirii. Unde sunt bărbaiții și femeile, cari să lucreze pentru Domnul în străzile și piețele orașelor, pe șosele și margini de drumuri, în văile și pe dealurile țării noastre?

Cercul Tabita

Responsabil: Ioan Reit

Lucrarea de binefacere a creștinilor Adventiști de Ziua Șaptea

„Iată postul care-Mi place în-
tr'adevăr, zice Domnul: „Rupeți
lanțurile nedreptății, deslegați
legăturile jugului, dați drumul
celor asupriți și sfărâmați legă-
turile jugului! Imparte pâinea ta
cu cel flămând, adăpostește în
casă pe cel fără cămin; dacă vezi
un om gol, pune haină pe el, și
nu te ascunde de semenul tău”.
Isa. 58, 6, 7.

Intregul capitol din Isaia 58,
trebuie privit ca alcătuind o solie
pentru timpul nostru și care tre-
buie vestită mereu și mereu.

Adevărata lucrare misionară
trebuie să fie strâns legată de
păzirea poruncilor lui Dumne-
zeu. După cum acest capitol vor-
bește clar despre lucrarea de o
reformă a Sabatului adică o re-
venire la porunca a patra lui
Dumnezeu, care a fost călcată
din știință și neștiință, și potri-
vit cu profeția: Te vei numi:
„Indreptătorul zidurilor fărâma-
te” Isaia 58, 12, 13.

După cum aceasta este lucra-
rea pe care poporul lui Dumne-
zeu trebuie s'o săvârșească în
timpul acesta, tot așa și lucrarea
de binefacere despre care este
amintit în acest capitol.

Lucrarea de binefacere este
hotărâtă de Dumnezeu; și cu cât
ne apropiem de sfârșitul lumii,
cu atât mai urgentă devine a-
ceastă lucrare.

„Urmașii lui Hristos, pe mă-
sură ce se apropie de timpul de
turburare ar trebui să depună
orice efortare pentru a se pre-
zenta în adevărata lumină, ca
astfel să risipească prejudcata
și să îndepărteze primejdia ce
amenință libertatea conștiinței”.
— Marea luptă”, p. 616.

În prezentarea adevărului, ni-
mic nu ne va recomanda mai
bine lucrarea și nu va putea să
ajute mai bine oamenilor acolo

unde se găesc, decât lucrarea
de Samaritean milos.

„Dacă neglijăm cazurile ne-
voiașilor și nenorociților, cari
ne sunt aduse la cunoștință, in-
diferent ce ar fi ei, noi nu avem
nicio asigurare despre viața
veșnică; căci noi nu răspundem
la porunca dată nouă de Dum-
nezeu”. — „Mărturii” Vol. 3, p.
524.

„Ori unde este întemeiată o
Comunitate, membrii ei trebuie
să facă o lucrare plină de zel
pentru credincioșii în nevoie”,
Galat. 5, 10. Dar ei nu trebuie să
se oprească aci, ei de asemenea
trebuie să ajute și altora, indife-
rent de neamul și credința lor”.
— „Mărturii” Vol. 6, p. 270.

Pentru iarna aceasta lipsuri-
le de tot felul se pare a fi foarte
mari și în țara noastră unde lip-
sa de hrană nu se simțea ca în
alte țări. De aceea ar trebui ca
în toate Comunitățile noastre să
se treacă imediat la o lucrare
practică și să venim în ajutorul
celor nevoiași și lipsiți.

Fiecare Comitet al Comunită-
ților să studieze nevoile și posi-
bilitățile de lucru.

Iată câteva lucrări ce trebuie
discutate și aplicate:

1. Strângerea de îmbrăcămîn-
te și încălțăminte dela persoane
mai avute, haine rămase mici de-
la copii, reparate și dăruite la
copii săraci.

2. Strângerea de produse ali-
mentare: grâu, porumb, fasole,
cartofi, mazăre, linte, ceapă,
morcovi, pătrunjel, varză și orice
fel de alimente să adunăm în
magazii pentru săraci, chiar de
azi.

3. Lemne și orice combustibil,
care să fie dăruite săracilor în
lunile grele ale iernii.

4. În orașe și la sate să se or-
ganizeze cantine-bucătării, unde

în timpul iernii să se poată îm-
părți la copii orfani și săraci și
la femei văduve nevoiașe un
prânz zilnic, o mâncare caldă și
bine pregătită.

5. Vizitarea spitalelor și dă-
ruirea de flori și scrieri frumoa-
se, aducătoare de încurajare și
mângâiere, celor bolnavi.

Nu uitați că acolo unde dați
pentru binele obștesc, să cereți
adeverință oficială, cum că ați
contribuit cu ajutorul vostru în
lucru manual prestat, în lucruri
date în natură ori în bani.

Indemnați pe fiecare membru
să-și facă partea în planul stabi-
lit de Comitetul Comunității în
ce privește lucrarea de bineface-
re.

Bunul Dumnezeu să vă ajute
să conlucrați în planul Său.

Cuvinte amabile, priviri pline
de simpatie, expresii de simpatie,
vor fi pentru mulți dintre cei co-
plesțiți de lupte și părăsiți, ca un
pahar de apă rece pentru un su-
flet însetat. Un cuvânt de sim-
patie, o faptă de bunătate, vor
ridica povarile cari apasă din
greu asupra umerilor obosiți. Și
fiecare cuvânt sau faptă neegois-
tă este o expresie a iubirii lui
Hristos pentru omenirea pierdu-
tă.

Ioan Reit

ANUNȚURI

Sora **Magdalena Gheorghe**, moașă
diplomată a Institutului „Maternitatea”
din București, primește consultații
zilnic.

Adresa: Str. Stănescu Delari 13,
București. Se poate folosi autobuzul
33 până la stația Serg. Mușat.

Vând mașini de tricotaș noi, dife-
rite numere. Dau și lecții de tricotaș
în scurt timp, celor ce vor să învețe
tricotașul. Adresa: Ilie Firică, Str. Ge-
neral Eustașiu 47 (prin Ferentari)
București VI.